

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10020/2022
20.07.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., ..., чији је пуномоћник Славица Крупеж, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво РС, Одељење у Краљеву, ради накнаде имовинске штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр1 328/21 од 07.03.2022. године, у седници одржаној 20.07.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр1 328/21 од 07.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку Прр1 41/20 од 18.02.2021. године, првим ставом изреке, обавезана је тужена да тужилци на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року исплати неисплаћено потраживање из радног односа утврђено решењем о извршењу Основног суда у Чачку И 945/13 од 22.04.2013. године и то за 2001, 2002. и 2003. годину у појединачно опредељеним месечним износима као у овом ставу изреке са законском затезном каматом од доспелости до исплате, на име трошкова парничног поступка износ од 68.929,00 динара и трошкове извршног поступка у износу од 10.782,50 динара. Другим ставом изреке, обавезана је тужена да тужилци на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 33.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, све на терет буџетских средстава Републике Србије намењених покрићу текућих расхода Основног суда у Чачку, осим расхода за запослене и текуће одржавање објеката и опреме.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гжрр1 69/21 од 13.10.2021. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилца тражила да се обавезе тужена да јој на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року исплати неисплаћено потраживање из радног односа утврђено решењем о извршењу Основног суда у Чачку И 945/13 од 22.04.2013. године и то за 2001, 2002. и 2003. годину у појединачно опредељеним месечним износима као у овом ставу изреке са законском затезном каматом од доспелости до исплате, на име трошкова парничног поступка износ од 68.929,00

динара и трошкове извршног поступка у износу од 10.782,50 динара и одбијен захтев тужене за наканду трошкова првостепеног поступка као неоснован. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да туженој накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 12.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20) Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 08.03.2019. године, ради исплате имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у износу од 44.409,98 динара.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члану 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе и да се ради о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, то је сходно члану 479. став 6. ЗПП Врховни суд нашао да ревизија тужилце није дозвољена.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку, који регулише поступак у спору мале вредности, прописано да ревизија није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Марина Милановић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**